

му били съшти робе. Царьтъ всякога билъ обиколень съ много вардаче и съ царски чиновници. Царюви ти му дворове се отличавали по голѣмата раскошность. Всяка областъ била длъжна да дава на царската трапеза, отъ най-добри ти си произведения; запримѣрь: пшеница докарвали отъ западни ти брѣгове на Мала Азия, вино отъ Сирия, вода отъ рѣка Хоаспа (притокъ на Тигръ), и тая вода носили въ златни съдове слѣдъ царьтъ, кога се намиралъ на война. Царски ти жени се набирали отъ най-хубави ти моме отъ всичката царштина. Мѣстопрѣбывание то царьтъ мѣнявалъ споредъ врѣмената на година та: зимъ той живѣлъ въ горештиѣ Вавилонъ, пролѣтъ въ Суза (на истокъ отъ Вавилонъ), а лѣтъ въ хладовита Екбатана. Сподирници ти му, жени ти му и стражата насякъдѣ ходили съ него; прѣминование то имъ отъ едно мѣсто на друго било съсипателно за народътъ и приличало на минование на неприятелска войска, зашто жители ти са били длъжни да даватъ безъ плата всичко, што то имъ потрѣбова.

Перси ти почитали два върховни бога *Ормузда* и *Аримана*; тия богове се намиратъ въ непрѣстайна вражда помежду си. Ормуздъ, богъ свѣтлий и добрий, е обиколень съ свѣтли духове като него; а Ариманъ е зло и мрачно съштество; нему се покоряватъ зли ти духове. Слѣдъ врѣме Ормуздъ ште побѣди Аримана (сир. доброто ште надвие на зло то); старий свѣтъ ште се очисти съ огнь, и тогава ште настане вѣчно царство на доброто. Перси ти, на-срешта на Индуси ти и на Египтѣне ти, не издигали тако-речи нито идоли, нито храмове; а жрѣци ти имъ се въскачовали на високи мѣста, молили се тамъ и приносили жрѣтви на слънце то, на мѣсечината и на огньтъ. (Вѣрата на Перси ти е изложена въ тѣхната свѣштена книга *Зендъ-Авеста*, която приписоватъ на мъдрець Зороастра.) Както Египтѣне ти се грижили много за пастрение то на мрѣтви ти, така наопаки Перси ти тако-речи не ги погре-